

pielle Modstandere af en Brændevinsskat. Ordføreren, som jo dog maa tale paa Flertallets Vegne — og selv om han gjorde en Bemærkning om, at han i dette Tilfælde kun talte paa egne Vegne, maa han dog kende noget til Flertallets Standpunkt og Flertallet til hans — udtalte klart i Gaar, at han kunde godt tænke sig at gaa med til en Brændevinsskat, ja han stillede endogsaa, synes jeg, i Udsigt, at den uundgaaelig vilde komme en Gang. Han gik endnu et Skridt videre og tilføjede, at han kunde tænke sig at bruge Brændevinsskatten ogsaa som Kompensation paa Toldloven. Men naar Landstinget faar at vide, at saaledes er Folketingets Ordførers Stilling, og at mange Medlemmer her have samme Stilling, kan jeg ikke se, at Standpunktet her er blevet klarere, end det var i Forvejen. Hvad der er Sagen, er vel nok det, at Ordføreren og mange i dette Ting ogsaa i Flertallet sige: Vi kunne godt tænke os, at vi kunne give en Brændevinsskat for at faa en virkelig god Toldlov — i Parentes bemærket er der vel ingen i dette Ting, som ønsker at faa en Brændevinsskat under andre Forhold, jeg i alt Fald gør det ikke — men, sige de, den Toldlov, som foreligger, er ikke en Brændevinsskat værd. Det sagde Ordføreren ganske vist ikke, men man kunde høre det mellem Ordene, at det var hans Mening, og hvad han ikke sagde, have andre Medlemmer af dette Tings Flertal sagt. Paa denne Betragtning vil jeg svare, at det er en Skam for os, at vi, da det ligger i vor Haand at lave Toldloven saaledes, at vi mene den er forsvarlig, ikke lave den saaledes, at den er forsvarlig. Vi maa huske paa, at det er ikke en Prangerpolitik, vi her føre, hvor den ene staar og siger: Du skal faa dette, hvis du saa vil give hint derfor. Nej, her have vi to Forslag, som vi kunne lave efter vort Forholdsbefindende. Vi kunne lave Toldloven saa demokratisk, at den bliver en Brændevinsskat værd, og hvis virkelig Toldloven skal være afhængig af denne Skat, mener jeg, at det er fuldt ud forsvarligt at lave Toldloven saaledes. Det, som man har anført, er ingen Undskyldning. Jeg vil i hvert Fald ikke gaa ud til mine Vælgere og sige: Jeg vil ikke stemme for Brændevinsskatten, for det er Toldloven ikke værd, thi jeg tror nok, at mine Vælgere ville være saa kloge, at de ville sige: Men hvorfor i Alverden lavede I da ikke Toldloven bedre, det var jeres Sag at gøre det.

Det er blevet sagt om dette Toldlovsforslag, at det er et Kompromisforslag, og det er sikkert nok. Men da dette Kompromisforslag blev sendt op til Landstinget, vilde Landstinget ikke vedkende sig det som saadant. Det sagde: Det er Folketingets Stilling, og nu tage vi vor Stilling. Jeg synes, at der var god Grund til, at vi, naar Landstinget havde afvist det med den Bemærkning, havde sagt: Ja, naar I ikke godkender det Kompromis, her er lavet mellem alle politiske Grupper, skulle I faa vor Stilling at vide. Saa havde hvert Ting kunnet tage sin Beslutning efter de Anskuelser, der raade i Tinget, og man kunde saa have forhandlet om, hvad hver af Parterne skulde slaa af. Jeg kunde forstaa, at Folketinget havde taget det Standpunkt. Naar Landstinget ikke vil tage Hensyn til de Indrømmelser, vi have gjort — vi have jo bragt ikke faa Ofre paa vor Overbevisnings Alter — gaa vi tilbage til det Standpunkt, som vi ønske at indtage, og lave en virkelig folkelig og demokratisk Toldlov, og kunne vi ikke faa den gennemført, forhandle vi med Landstinget og tage det bedste, vi kunne faa, vel at mærke, naar det er saa godt, at vi mene at kunne forsvare at gaa ud til Befolkningen med det som et virkelig Gode for den. Altsaa, en saadan Toldlov kunde jeg tænke mig, vi havde lavet, men hvad gøre vi nu? Vi beholde det gamle Toldlovsforslag og sende det til Landstinget, og vi slaa den Skat ihjel, som man længe har ventet til syvende og sidst kunde bruges som Kompensation. Og naar vi saa have gjort dette, ja, saa er det et Spørgsmaal, om vi have noget Haab om at kunne faa nogen Toldlov gennemført. Efter den højtærede Ministers Mening er jo dette Haab fuldstændig glippet, naar Dagsordenen vedtages. Men siges der saa: Vi have ingenlunde sagt, at vi aldrig nogen Sinde kunde gaa med til en Brændevinsskat! Den ærede Ordfører betoned, at han nok kunde tænke sig en Brændevinsskat eventuelt ogsaa til Dækning af Toldnedsættelser. Men er det saa dog ikke en lidt underlig Fremgangsmaade, vi bruge over for Brændevinsskatten? Mit Ideal var, at vi havde lavet Toldloven en hel Del mere demokratisk og samtidig lavet en forsvarlig Brændevinsskat — hvordan den skulde være, skal jeg ikke komme ind paa, da den højtærede Formand har udtalt, at det ikke ligger for her — hvorigennem vi kompenserede saa meget af Nedgangen paa Toldloven, som vi fandt passende. Flertallet har ment, at det burde